

Den Andra:

I.
Ack! tåcka och utvalda wån, säll är
 den dig får åga! Ack, om jag hade dig
 till wån, skul' jag mig lycklig säga.
 Men bättre är på en fri fot i ödemar-
 ken wandra, Än sitta i en bur af guld
 och taga mat af andra.

2. En fogel sitter i en bur, och in-
 om fyra murar, Han sjunger wäl af
 sin natur, fast hjertat är bedröfwadt;
 Han sjunger wäl: långt bättre är i öde-
 marken wandra, Än sitta i en bur af
 guld, och taga mat af andra.

3. En hiort, som uppå gården står,
 och har förghyllda horn, Han liknar den
 i skogen går bland tistel och bland törn;
 Men har ej lika hurtigt mod, och har ej
 lika glädje. Frihet är god, frihet är
 bäst, ack! om jag frihet ågde.

4. Swad hjälper mig hwad jag har
 rest fring denna werlden wida? Swad
 hjälper mig hwad jag har låst, som
 så mycket ondt skall lida? Mina owän-
 ner hata mig och önska mig stor smär-
 ta, Det har jag för den lilla wån, som
 så bedrog mitt hjerta.

 W E S T E R Å S, 1831,

T. R. BJÖRKBOMS BOKTRYCKERI.

Twenne nya och mycket wackra

W i s o r.

I.
Lilla, wackra flicka, om du will
 Hörer dig mitt hela hjerta till.
 Jag är öm och trogen,
 Och i dygden mogen,
 Tycker om att wara hos och gill.

2.
 Minns du hur wi lefte alla dar,
 Smekande hwarann som mor och far;
 Redde ler med handen,
 Bygde slott i sanden;
 Ack! hur lätt och roligt lifwet war.

3.
 Men den glada tiden snart förswann,
 Jag mig lärde trösta och du spann;
 Du gick wäl i skogen,
 Och jag förde plogen,
 Mera sällan sågo wi hwarann.

4.
 Blott när sommarn stod i blomsterkrans,
 Och när Julen bjöd i hop till dans,

Kunde wi få råkas,
Rødna, le och språkas,
Ingen större jordisk sällhet fanns.

5.

Swad jag tänker eller hwad jag gör,
Står mig alltid samma flicka för;
Jag plår ofta drömma,
Att den sköna, dymma,
Nanna blir min brud förrän jag dör.

6.

Så det varit här i många år,
Aldrig nånsin låkas mina sår;
Aldrig blir det roligt,
Aldrig rätt förtroligt,
Om jag icke Nanna råka får.

7.

Sådan oro, kärlek kallas plår,
Ingen wet rätt hwad den skalken är;
Blott att han kan plåga,
Sätta of i låga,
Edm på en gång roar och förtår.

8.

Båsta Nanna! dagen flår snart bort,
Lifwet har blott en, och den är fort.
Som en bild i drömmen,
Som en spån i strömmen,
Hastar menniskan till bättre ort.

9.

Men på resan till den stora sal'n,
Genom jordens mörka sorgedal,
Wille Skaparn ställa,
Att of göra sälla,
Glädjen i en trogen makas wal.

10.

Wackra Nanna, när han skapte dig,
Tänkte han helt säkert uppå mig.
Kom, att ja mig gifwa,
Och min mafa blifwa,
Då skall det bli lust på lifwets stig.

11.

I en warmer stuga skall wi bo,
Lefwa med hwarann i frid och ro;
Låra barnen låra,
Gud och Kungen åra,
Det skall bli så roligt, må du tro.

12.

Sist wi träffas uti himmelen,
Råka mor och far på nytt igen,
Blifwa åter unga,
Börja åter siunga,
Om den ewigt trogna kärleken.

